

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЦІНОУТВОРЕННЯ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦІН

Ткаченко Р.О.,

Таврійський державний агротехнологічний університет ім. Д.К. Моторного

Цінові відносини в АПК в умовах ринку мають ґрунтуватися на поєднанні вільного ринкового ціноутворення і державного регулювання цін; забезпечення ефективності виробництва та прибутковості сільськогосподарських підприємств; стимулюванні науково-технічного прогресу.

В процесі ціноутворення на сільськогосподарську продукцію важливу роль відіграє державне регулювання. Саме воно повинно бути направлене на формування системи наукового та економічного обґрунтування цін – гарантованих, заставних і ринкових – по всьому технологічному ланцюгу: товаровиробник – переробник – торгівля, споживач.

Погіршення стану сільськогосподарських товаровиробників відбулося не тільки через диспаритет цін, але й внаслідок зміни характеру реалізації сільськогосподарської продукції та зниження частки товаровиробника в роздрібній ціні. В Україні на селі залишається лише п'ята частина сформованих за участю с/г підприємств і землі доходів, 4/5 виручки переходить у розпорядження численних торгових посередників та в галузь переробки

Основними завданнями цінової політики на сучасному етапі розвитку економічних відносин є: досягнення паритету цін на аграрну і промислову продукцію, відповідного рівня доходів сільськогосподарських товаровиробників, забезпечення населення продуктами харчування, а промисловість – сировиною. Тому цінова політика повинна ґрунтуватися на поєднанні вільного ціноутворення з державним регулюванням цін на сільськогосподарську продукцію, посиленні антимонопольного контролю за цінами на ресурси першої сфери АПК, на енергоносії та виробничі послуги для сільськогосподарських товаровиробників.

Таким чином, удосконалення цінової політики повинно спрямовуватися:

– на першому етапі – на створення, як мінімум, умов для простого відтворення виробництва продукції в основних галузях сільського господарства на основі запровадження цін підтримки на квотовану в межах продовольчої безпеки країни сільськогосподарську продукцію;

– на другому етапі – на стабілізацію і створення економічних передумов для розширеного відтворення на основі дотримання цінового паритету шляхом вільного ціноутворення та, при необхідності, введення еквівалентних цін (цін для забезпечення розширеного відтворення).

Особливість ціноутворення в агропромисловому комплексі полягає в тому, що процес виробництва залежить від природних умов, родючості землі, місцезнаходження угідь, рівня механізації праці і т. д. Вплив цих факторів відображається на витратах підприємств АПК та враховується у розрахунку собівартості сільськогосподарської продукції.

Підсумовуючи результати зроблених досліджень, ми приходимо до висновку, що основними заходами із стабілізації цінової ситуації на ринку сільськогосподарської продукції, усуненню існуючого диспаритету цін мають бути наступні

1. Законодавче забезпечення щодо посилення антимонопольного контролю за формуванням цін на матеріально-технічні ресурси і послуги, що споживаються в сільськогосподарській галузі;

2. Встановлення гарантованих цін на сільськогосподарську продукцію, що забезпечували б нормативний (мінімальний) рівень рентабельності її виробництва при контрактних закупівлях;

3. Розробка і впровадження механізмів справедливого розподілу доходів серед усіх учасників виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції.

Науковий керівник: Лисак О.І. к.е.н., доцент